

การสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ชื่อร้านค้า
ภาษาจีนของชาวไทยเชื้อสายจีน
ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

A survey and analysis of the trade
name in Chinese Thais merchant shop
and stores in Muang District, Ubon
Ratchathani Province¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เมฆม สอดคล้องกุล

¹ งานวิจัยนี้เป็นผลสืบเนื่องจากโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เรื่อง “การจัดทำนามานุกรมธุรกิจชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดอุบลราชธานี” ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ 2554 (เมฆมและธีรวิทย์:2555)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นรายงานการสำรวจและการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับธุรกิจชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเกี่ยวกับธุรกิจการค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน และวิเคราะห์เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านของชาวไทยเชื้อสายจีน วิธีการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ คือ การเดินเท้าเข้าสังเกตและสัมภาษณ์ทุกร้านค้า ข้อมูลประชากรที่ได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติร้อยละ ส่วนข้อมูลชื่อร้านนำมาวิเคราะห์ตามแนววรรณศาสตร์ ผลการศึกษาเป็นดังนี้

1.การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน ผลการศึกษาพบว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนมี “แซ่ตั้ง” มากที่สุด ถิ่นฐานเดิมคือพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศจีน ระยะเวลาที่มีการก่อตั้งกิจการมากที่สุดอยู่ในช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2516 - 2525 ประกอบกิจการค้าขายสินค้าเบ็ดเตล็ดมากที่สุด

2.การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน ได้วิเคราะห์สองประเด็น คือ โครงสร้าง และความหมายของชื่อร้าน ผลการศึกษาสามารถสำรวจร้านค้าได้ทั้งหมด 117 ชื่อ โครงสร้างของชื่อร้านแบบที่นิยมมากที่สุด คือ โครงสร้างแบบมีส่วนประกอบเดียว ส่วนการวิเคราะห์ทางความหมายพบว่า ชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้กลวิธีการแปล การทับศัพท์ และการหาค่าที่มีเสียงคล้ายกัน มีความหมายเป็นมงคล

การศึกษาค้นครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทย สิ่งสำคัญที่ปรากฏในชื่อร้านคือ ความเป็นมงคลต่อการค้าขาย ได้แก่ ความเจริญ รุ่งเรือง เฟื่องฟู ร่ำรวย มั่งมี ยืนยง มั่นคง ราบรื่น และความสำเร็จ

คำสำคัญ ชาวไทยเชื้อสายจีน ชื่อร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีน ธุรกิจชาวไทยเชื้อสายจีน การตั้งชื่อร้านค้า

Abstract

This research paper is a report on a survey and analysis of Chinese Thais merchants' business in Ubon Ratchathani province. The purposes are to survey and analyze on the business of Chinese Thais merchants and their trade names. A data collection conducted by walking into a store, making an observations and interviews. Demographic data analysis was a statistical percent, and the trade name data analysis was conducted in semantics ways. The results are as follows;

1. A survey on Chinese Thais merchants: The results showed that most of Chinese Thais merchants have the same "TANG" surname. Their original settlement was in the south of China, and then started their business in Thailand during the year 1973-1982 with miscellaneous business commerce in majority.

2. An analysis of Chinese trade name of Chinese Thais merchants: 117 shops and stores were explored, and 2 issues used in the analysis are the structure, and the meaning of trade name. The most popular trade name is considered "a single component structure". While the study of trade name meanings found out Chinese trade name and Thai trade name are related in terms of using techniques of translation, transliteration, and the similarity of sound with auspicious meaning.

The results of study showed that Chinese Thais merchants pay much attention to both Thai and Chinese language used in their trade name which mostly relates or contains the meanings of wealthy, enduring, prosperity, richness, abundant, smooth, consistency,

achievement, and success.

Keywords: Chinese Thais merchants, Chinese Thais merchants' trade name, business of the Chinese Thais merchants, shops and stores naming

บทนำ

ในจังหวัดอุบลราชธานี นอกจากกลุ่มคนที่อยู่ติดแผ่นดินมาแต่โบราณอย่างกลุ่มไทยและลาวแล้ว ยังมีกลุ่มคนที่อพยพเข้ามาภายหลังอีกหลายกลุ่ม ได้แก่ บรู กูย เวียดนาม แวกและจีน ในบรรดากลุ่มชนอพยพดังกล่าวข้างต้นนี้ กลุ่มจีนเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด และตั้งถิ่นฐานครอบคลุมอำเภอเมืองอุบลราชธานีมากที่สุด ทั้งยังเป็นกลุ่มที่ประกอบธุรกิจการค้า เป็นเหตุให้กลุ่มชาติพันธุ์จีนเป็นกลุ่มชนที่กุมเศรษฐกิจในจังหวัดอุบลราชธานีมากที่สุดเช่นกัน แม้จะผสมกลมกลืนกับชาวไทยลาวพื้นถิ่นด้วยภาษาและศาสนา แต่ด้วยความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมดั้งเดิม อำนาจทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ทำให้ชาติพันธุ์จีนที่อพยพเข้ามา ยังคงดำรงรักษาวัฒนธรรมของตนไว้อย่างเหนียวแน่น ยิ่งไปกว่านั้นยังแทรกซึม เผยแพร่ และผสมผสาน แม้กระทั่งมีอำนาจเหนือวัฒนธรรมของชนพื้นถิ่นไปเสียแล้ว

วัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดอุบลราชธานี เช่น วัดจีน สุสานจีน ศาลเจ้าจีน ร้านธุรกิจการค้า การละเล่น มหรสพ ขาวจีน โรงเรียนจีน และเทศกาลต่างๆ ของจีน มีให้เห็นทั่วไป ประกอบกับนโยบายการกระจายอำนาจทางภาษาที่รัฐบาลจีนพยายามกระตุ้นและส่งเสริม เพื่อให้ภาษาจีนเป็นภาษาสากลที่ครอบคลุมไปทั่วโลก ทำให้วัฒนธรรมทางภาษาของจีนที่ยังรากลึกในวัฒนธรรมไทยอยู่แล้ว ยิ่งทวีความเข้มแข็งมากขึ้นทุกขณะ

วัฒนธรรมทางภาษา ประกอบกับอุปนิสัยที่รักการประกอบธุรกิจการค้าของชาวจีน ปรากฏชัดเจนที่สุดในการตั้งชื่อร้านเป็นภาษาจีน จากการสังเกตในเบื้องต้นพบว่า ป้ายชื่อร้านของชาวไทยเชื้อสายจีนจะประกอบด้วยสองส่วนคือ ชื่อร้านที่เขียนด้วยอักษรจีน และชื่อร้านที่เขียนด้วยภาษาไทย ป้ายชื่อร้านเป็นสิ่งหนึ่งที่เจ้าของธุรกิจให้ความสำคัญมาก โดยเฉพาะชาวจีน เนื่องจากชื่อร้านเป็นสิ่งหลอมรวมปรัชญาความคิดของชาวจีนมากมาย เช่น การสืบทอดเชื้อสายของวงศ์ตระกูล ความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ ความสัมพันธ์กับเชื้อสายและเผ่าวงศ์พงศ์พันธุ์ นอกจากนี้ ยังต้องสื่อ

ความหมายเกี่ยวกับธุรกิจ การดึงดูดใจ การบรรยายสินค้า การสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้ซื้อ และยังต้องคำนึงถึงความเป็นมงคล การอวยพรให้การค้าขายเจริญรุ่งเรือง ทั้งหมดนี้รวมอยู่ในแผ่นป้ายหน้าร้านด้วยตัวหนังสือจีนเพียงไม่กี่ตัวเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่า “นามาธุรกิจ” ดังนั้นการศึกษาทิศทางวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในนามาธุรกิจของชาวไทยเชื้อสายจีน จึงเป็นการศึกษาทางภาษา วัฒนธรรมและ มานุษยวิทยาที่ทรงคุณค่า งานวิจัยนี้ เป็นการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลสองประเด็นสำคัญ คือ 1.การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน และ 2.การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน

บททวนวรรณกรรม

จากการทบทวนผลงานการศึกษาที่เกี่ยวกับการตั้งชื่อ พบผลงานการศึกษาหลายประเด็น สามารถจำแนกตามประเภทได้เป็น 1. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อบุคคล 2. การศึกษาเกี่ยวกับภูมินาม 3.การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อสื่อต่างๆ 4. การตั้งชื่อพืช สัตว์ สิ่งของ และ 5. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อธุรกิจการค้า มีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อบุคคล มีความสนใจศึกษาการตั้งชื่อและนามสกุลของบุคคล ทั้งที่เป็นชื่อจริง ชื่อเล่น ชื่อของคนในแต่ละภูมิภาค หรือเฉพาะพื้นที่ เฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์ มีการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของชื่อบุคคลในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน มีการศึกษาเปรียบเทียบชื่อของคนไทยกับชื่อของชาวต่างชาติ มีการศึกษาเกี่ยวกับชื่อของพระสงฆ์ เช่น ผลงานของ **จรรุญศิริ (2535)** เรื่อง การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของชาวล้านนาในจังหวัดเชียงราย ผลงานของ **ชมพูนุช (2541)** เรื่อง การตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงโป อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี ผลงานของ **วิรัช (2544)** เรื่อง การตั้งชื่อของคนไทย ผลงานของ **ปานทิพย์(2545)** เรื่อง นามสกุลพระราชทานในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว : การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ ผลงานของ **อำนาจ (2550)** เรื่อง การศึกษาการตั้งนามฉายาของพระสงฆ์ไทย เป็นต้น

2. การศึกษาเกี่ยวกับภูมินาม มีความสนใจศึกษาชื่อสถานที่ทั้งที่เป็นชื่อภาษาไทย และภาษาท้องถิ่นในภูมิภาคและจังหวัดของประเทศไทย มีการวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์ทางธรณศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงของภูมินาม การศึกษาความหมายของชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในชื่อสถานที่ เช่น ผลงานของ **กรรณิกา ธรรมวัตี(2534)** เรื่อง วิเคราะห์ชื่อหมู่บ้านในจังหวัดศรีสะเกษ ผลงานของ **ปราณี (2535)** เรื่อง ชื่อหมู่บ้านในมณฑลทลกวาสีและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ผลงานของ **พนมอร(2537)** เรื่อง วัฒนธรรมที่ปรากฏในประวัติชื่อบ้านในเขตอำเภอ นครไทย จังหวัดพิษณุโลก ผลงานของ **อรพินท์ (2538)** เรื่อง ชื่อหมู่บ้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลงานของ **น้องนุช (2543)** เรื่อง การปรับเปลี่ยนของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น

3. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อสื่อต่างๆ มีการศึกษาการตั้งชื่อสื่อบันเทิง เช่น ภาพยนตร์ เพลง และยังมีการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศ มีการศึกษาเกี่ยวกับการแปลชื่อของสื่อบันเทิงต่างๆ เช่น ผลงานของ **เดชพัฒน์(2537)** เรื่อง กระบวนการการตั้งชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา ผลงานของ **สุภัทร(2546)** เรื่อง การตั้งชื่อเพลงลูกทุ่งระหว่างปี พ.ศ. 1540 - 2545 เป็นต้น

4. การตั้งชื่อพืชและสิ่งของ มีการศึกษาเกี่ยวกับชื่อของพืช ในด้านความหมาย การเปลี่ยนแปลงของชื่อ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตั้งชื่อ มีการศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อสิ่งของต่างๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอื่นๆในประเทศไทย เช่น ผลงานของ **สุรางคณา (2535)** เรื่อง การแปรของคำเรียกชื่อพืชกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยถิ่นและภาษาไทยถิ่นย่อย. ผลงานของ **เปี่ยมสุข(2543)** เรื่อง การศึกษาชื่อเรือพระราชพิธี ผลงานของ **วงเดือน (2547)** เรื่อง การตั้งชื่อพันธุ์ไม้มงคลในภาษาไทย. ผลงานของ **กาญจนา (2549)** เรื่อง การศึกษาภาษาที่ใช้ในการเรียกชื่อไม้ดอกไม้

ระดับที่ปรากฏในพจนานุกรมและสารานุกรม. ผลงานของ **สุพัตราและอัญชลี (2552)** เรื่อง การแปรของคำเรียกชื่อพืชในเขตพื้นที่รอยต่อ 9 จังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง เป็นต้น

5. การศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อธุรกิจการค้า มีผลงานการศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านที่เป็นธุรกิจการค้าภาษาไทย ภาษาต่างประเทศอื่น และภาษาจีน มีการศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อร้านค้าในช่วงเวลาที่ต่างกัน ในภูมิภาคพื้นที่เฉพาะ และจังหวัดต่างๆของประเทศไทย เช่น ผลงานของ **วิยะดา (2533)** เรื่อง การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า ผลงานของ **ลัดดาวัลย์ (2541)** เรื่อง แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ผลงานของ **รติการณ (2544)** เรื่อง ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า ภายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลงานของ **ภคินี (2545)** เรื่อง การศึกษาชื่อร้านค้าธุรกิจของคนไทยเชื้อสายจีนตามแนวภาษาศาสตร์ : กรณีศึกษาเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ผลงานของ **จันทร์กมล (2547)** เรื่อง เปรียบเทียบการตั้งชื่อธุรกิจการค้าสองช่วงเวลาในอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีนในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี สืบค้นพบสองเรื่อง คือ **วิมลรัตน์ (2546)** เรื่อง การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ความเป็นจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในบริบทขององค์กรประชาสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์จีน : ศึกษากรณีองค์กรในจังหวัดอุบลราชธานี และมีผลงานการจัดทำมานุกรมของผู้เขียนเอง คือ **เมฆมและธีรวิทย์ (2555)** เรื่อง นามานุกรมธุรกิจชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดอุบลราชธานี จากการสำรวจทบทวนวรรณกรรม นับถึงปัจจุบันไม่มีการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการตั้งชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดอุบลราชธานี

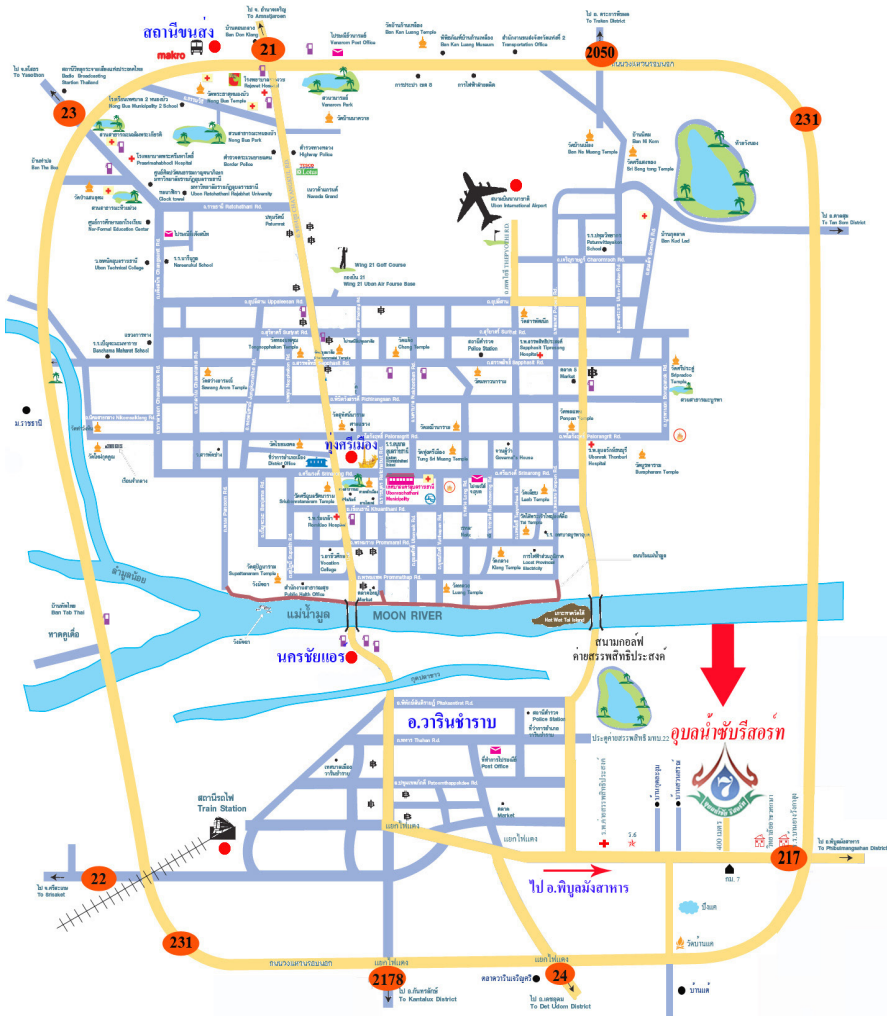
วิธีการศึกษา

1.การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การศึกษาครั้งนี้ สํารวจและเก็บข้อมูลดังนี้

1.1 การกำหนดพื้นที่และการสํารวจพื้นที่ งานวิจัยนี้กำหนดพื้นที่เก็บข้อมูลคือ

- 1) เขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี เก็บข้อมูลร้านค้าที่ตั้งอยู่บนถนนทุกสายของอำเภอเมือง โดยยึดถนนชยางกูร (ในภาพ คือ ถนนหมายเลข 21) เป็นถนนเส้นหลักแนวตั้ง แล้วแยกไปตามถนนซ้ายขวาจนครบถนนทุกสาย
- 2) เขตอำเภวารินชำราบ เก็บข้อมูลร้านค้าที่ตั้งอยู่บนถนนทุกสายของอำเภวารินชำราบ

1.2 การเก็บข้อมูล เดินทางตามแผนที่ของอำเภอเมือง และแผนที่อำเภวารินชำราบดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แผนที่อำเภอเมืองอุบลราชธานีและอำเภวารินชำราบ

2. การสังเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้นำมาสังเคราะห์ข้อมูล โดยการจัดทำเป็นรูปเล่ม “นามานุกรมธุรกิจชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี” (เมฆมและธีรวิทย์ : 2555) มีเนื้อหาประกอบด้วย ภาพป้ายร้าน ชื่อภาษาไทย ชื่อภาษาจีน ชื่อเจ้าของร้าน ถิ่นฐานของบรรพบุรุษ ตระกูลแซ่ ประเพณีสินค้า ประวัติการก่อตั้งร้าน ธุรกิจในอดีตและปัจจุบัน และการแปลความหมายของชื่อร้าน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ

3.3.1 การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน

3.3.2 การวิเคราะห์ชื่อร้านค้า ของชาวไทยเชื้อสายจีนใน จ.อุบลราชธานี

4. สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษา

หัวข้อนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์เนื้อหา 2 ประเด็นหลัก คือ

1. การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน

2. การวิเคราะห์ชื่อร้านค้า ของชาวไทยเชื้อสายจีน

1. การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน

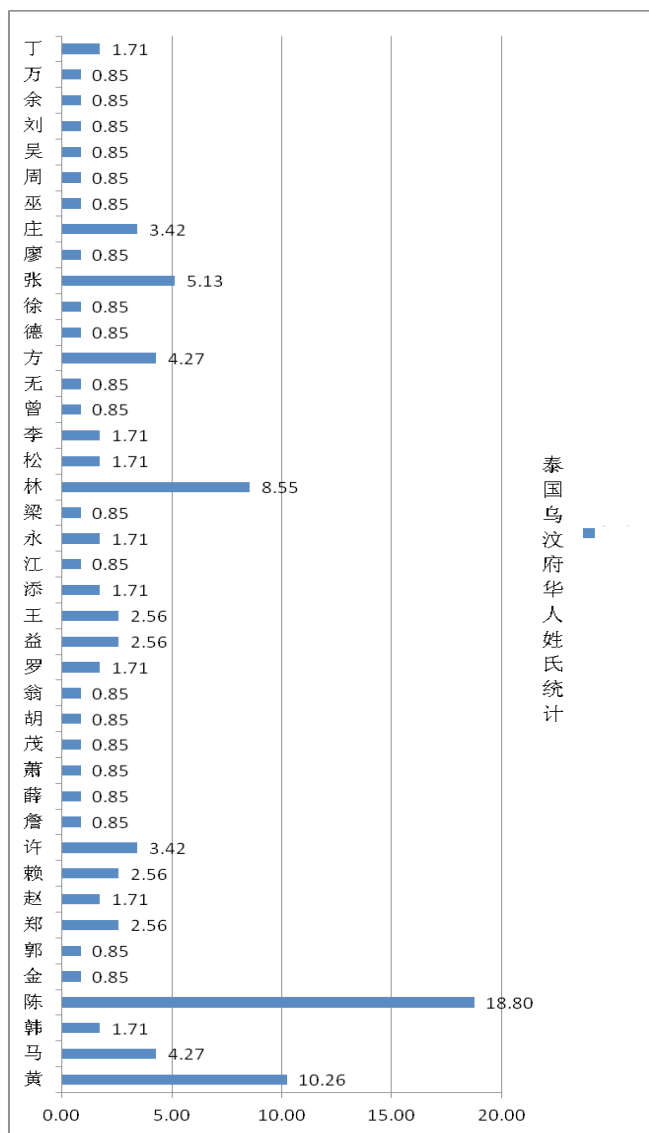
1.1 ตระกูลแซ่ของชาวไทยเชื้อสายจีน ใน จ.อุบลราชธานี

คนไทยมีการใช้นามสกุลมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่หก ชาวไทยเชื้อสายจีนที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยก็มีการตั้งนามสกุลอย่างคนไทยเช่นกัน โดยช่วงแรกใช้รูปแบบนามสกุลว่า [แซ่ + สกุล] เช่น แซ่ตั้ง แซ่อึ้ง แซ่ลิ้ม แซ่เตีย เป็นต้น ต่อมาชาวจีนบางส่วนตั้งนามสกุลตามแบบชาวไทย แต่ยังคงชื่อสกุลเดิมของตนไว้ โดยหาคำที่มีเสียงคล้ายกัน วางไว้หน้าชื่อสกุล เช่น ลิ้มปีที่ปรากฏ (แซ่ลิ้ม 林) ตั้งมานะกุล (แซ่ตั้ง 陈) เตชะรุ่งไพศาล (แซ่แต้ 郑) หรือใช้วิธีการแปลแซ่ภาษาจีนเป็นภาษาไทย แล้วตั้งชื่อสกุลแบบภาษาไทย เช่น อาชวกุล (แซ่ เป้ 马 แปลว่า ม้า) กาญจนทรัพย์สิน (แซ่กิม 金 แปลว่า ทอง) เหลืองโรจนกุล (แซ่ฮึง 黄 แปลว่า เหลือง)

เป็นต้น

จากการเก็บข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า แซ่ของชาวไทยเชื้อสายจีนใน จังหวัดอุบลราชธานี มีทั้งหมด 40 แซ่ ได้แก่ 丁 (Dīng) 万 (Wàn) 余 (Yú) 刘 (Liú) 吴 (Wú) 周 (Zhōu) 巫 (Wū) 庄 (Zhuāng) 廖 (Liào) 张 (Zhāng) 徐 (Xú) 德 (Dé) 方 (Fāng) 曾 (Zēng) 李 (Lǐ) 松 (Sōng) 林 (Lín) 梁 (Liáng) 永 (Yǒng) 江 (Jiāng) 添 (Tiān) 王 (Wáng) 益 (Yì) 罗 (Luó) 翁 (Wēng) 胡 (Hú) 茂 (Mào) 萧 (Xiāo) 蔡 (Cài) 詹 (Zhān) 许 (Xǔ) 赖 (Lài) 赵 (Zhào) 郑 (Zhèng) 郭 (Guō) 金 (Jīn) 陈 (Chén) 韩 (Hán) 马 (Mǎ) 黄 (Huáng) แซ่ที่มีจำนวนมากที่สุด 5 อันดับเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้

แซ่ 陈 (Chén) ภาษาแต้จิ๋ว ออกเสียงว่า ตั่ง คิดเป็น 18.80% ของทั้งหมด
 แซ่ 黄 (Huáng) ภาษาแต้จิ๋ว ออกเสียงว่า อั้ง คิดเป็น 10.26% ของทั้งหมด
 แซ่ 林 (Lín) ภาษาแต้จิ๋ว ออกเสียงว่า ลิม คิดเป็น 8.55% ของทั้งหมด
 แซ่ 张 (Zhāng) ภาษาแต้จิ๋ว ออกเสียงว่า เตีย คิดเป็น 5.13% ของทั้งหมด
 แซ่ 马 (Mǎ) ภาษาแต้จิ๋ว ออกเสียงว่า เป้ คิดเป็น 4.27% ของทั้งหมด
 ส่วนข้อมูลของแซ่อื่นๆ แสดงในกราฟที่ 1 ต่อไปนี้

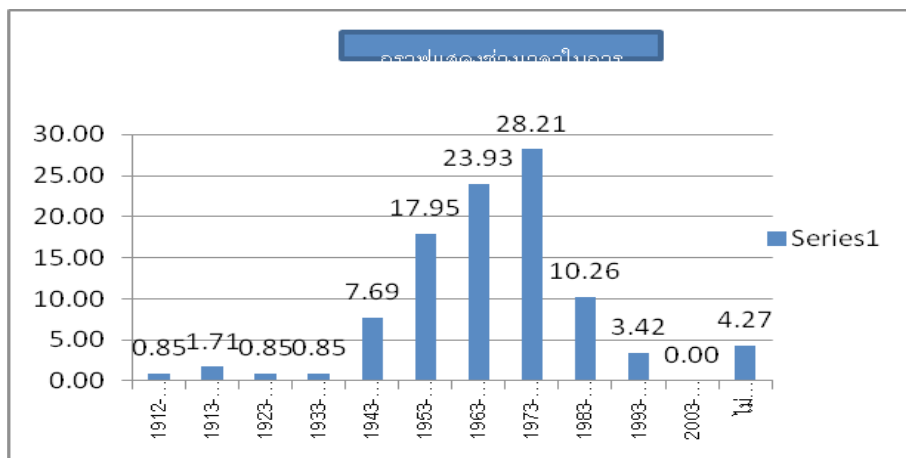

กราฟที่ 1 ตระกูลแซ่ของชาวไทยเชื้อสายจีน ใน จ.อุบลราชธานี

1.2 ระยะเวลาการก่อตั้งกิจการ

ภาวะความวุ่นวายและสงครามภายในของประเทศจีนในยุคก่อนการปฏิวัติวัฒนธรรมสร้างความลำบากให้กับชาวจีนมาก ชาวจีนไม่น้อยอพยพหลบหนีกระจัดกระจายออกนอกประเทศเพื่อแสวงหาชีวิตใหม่ ส่วนหนึ่งเดินทางมายังประเทศไทยแบบ “เสื่อผืนหมอนใบ” ชาวจีนที่อพยพมายังจังหวัดอุบลราชธานีในยุคนี้ก็นับเช่นเดียวกัน ในช่วงแรกที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย ชาวจีนอพยพเหล่านี้ต้องใช้แรงงานรับจ้าง ขอบอาหารประทังชีวิต เมื่อเริ่มเก็บเงินเป็นทุนได้บ้างก็เริ่มประกอบธุรกิจเล็กๆน้อยๆ เช่น ซื้อเกลือไปแลกข้าวสาร แล้วเอาข้าวสารมาขายเอากำไร พอเริ่มมีทุนก็ทำการค้าแบบซื้อมาขายไป เมื่อกิจการใหญ่ขึ้นก็เริ่มซื้อที่สร้างร้านขายของเบ็ดเตล็ด ต่อมาก็เริ่มค้าขายแบบขายส่ง และขยายกิจการจนเป็นศูนย์ค้าส่งขนาดใหญ่ ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจของจังหวัด นักธุรกิจชาวไทยเชื้อสายจีนบางรายได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจนถึงขึ้นดำรงตำแหน่งทางราชการสำคัญๆ เช่น พาณิชย์จังหวัด หอการค้าจังหวัด เป็นต้น

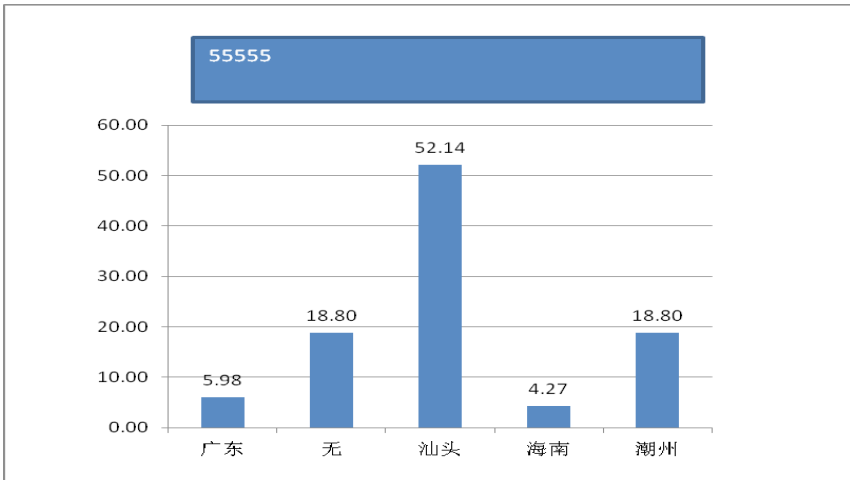
จากการสำรวจพบว่า ในเขตเมืองอุบลราชธานี และอำเภอวารินชำราบ มีร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนทั้งสิ้น 117 ร้าน ร้านที่มีอายุมากที่สุดคือ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2455 (ค.ศ.1912) และร้านที่ก่อตั้งหลังสุดคือ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982) เนื่องจากระยะเวลาที่ชาวจีนอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยและในจังหวัดอุบลราชธานีไม่เท่ากัน การก่อตั้งร้านมีระยะเวลาก่อนหลังต่างกัน การศึกษาครั้งนี้ได้ยึดการก่อตั้งร้านแรกสุดเป็นจุดเริ่มต้น และหลังสุดเป็นจุดสุดท้าย แล้วแบ่งช่วงเวลาเป็นช่วงละ 10 ปี จากข้อมูลพบว่า การก่อตั้งร้านของชาวไทยเชื้อสายจีนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ช่วงเวลาแรก คือ ปี พ.ศ. 2516 - 2525 (ค.ศ.1973 - 1982) มีทั้งหมด 33 ร้าน คิดเป็น 28.21% ช่วงเวลาที่สองคือ ปี พ.ศ.2506 - 2515 (ค.ศ.1963 - 1972) มี 28 ร้าน คิดเป็น 23.93% ช่วงเวลาที่สามคือ ปี พ.ศ.2496 - 2505 (ค.ศ.1953 - 1962) มี 21 ร้าน คิดเป็น 17.95% สำหรับข้อมูลในช่วงเวลาอื่นๆ แสดงในกราฟที่ 2 ต่อไปนี้

กราฟที่ 2 แสดงระยะเวลาการก่อตั้งกิจการ

1.3 ถิ่นฐานเดิมของบรรพบุรุษชาวไทยเชื้อสายจีนใน จ.อุบลราชธานี

จากการเก็บข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า บรรพบุรุษของชาวไทยเชื้อสายจีนใน จ.อุบลราชธานี อพยพมาจากพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศจีน 4 แห่ง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ เมืองซัวเถา (汕头Shàntóu) มณฑลกว่างตุง มีทั้งหมด 61 ร้าน คิดเป็น 52.14% เมืองเฉาโจวหรือแต้จิ๋ว (潮州Cháo zhōu) มณฑลกว่างตุง มีทั้งหมด 22 ร้าน คิดเป็น 18.8% พื้นที่อื่นๆของมณฑลกว่างตุง (广东Guǎngdōng) มีทั้งหมด 7 ร้าน คิดเป็น 5.98% และมณฑลไห่หนานหรือไหหลำ (海南Hǎi nán) มีทั้งหมด 5 ร้าน คิดเป็น 4.27% นอกจากนี้ มีร้านค้าอีกจำนวนหนึ่ง เนื่องจากสืบทอดกิจการมาสามถึงสี่รุ่นแล้ว รุ่นปัจจุบันไม่ทราบถิ่นฐานเดิมที่แท้จริงของบรรพบุรุษ รู้เพียงว่าอพยพมาจากประเทศจีน ในจำนวนนี้คิดเป็น 18.8% รายละเอียดดังกล่าว แสดงในกราฟที่ 3 ต่อไปนี้

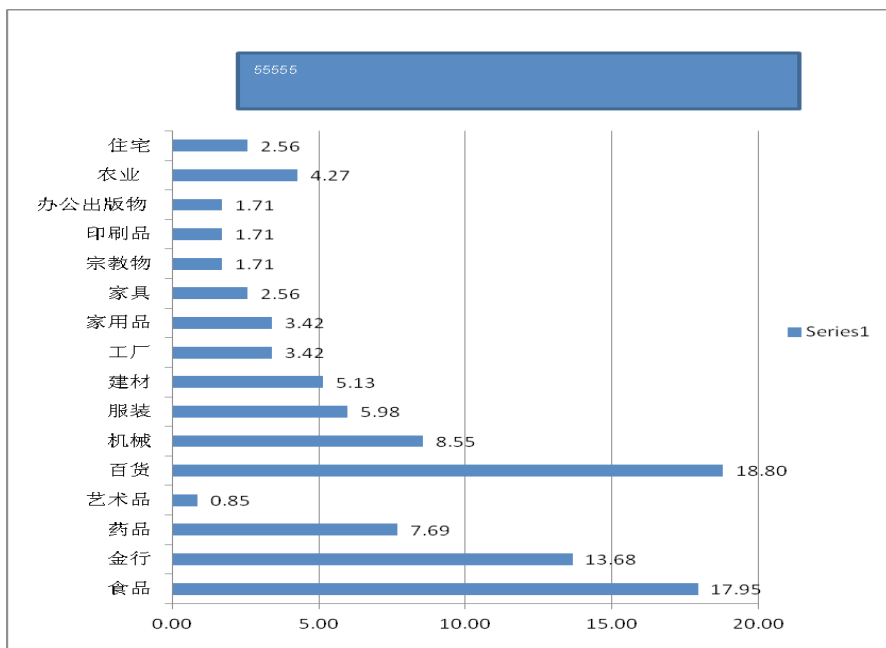

กราฟที่ 3 แสดงถิ่นฐานเดิมของบรรพบุรุษชาวไทยเชื้อสายจีน

1.4 ประเภทของกิจการ

กิจการค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนบางร้านสืบทอดมาจากบรรพบุรุษตั้งแต่ก่อตั้งร้านไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่บางร้านก็ปรับเปลี่ยนไปตามระยะเวลาและความต้องการของตลาด บางร้านประกอบกิจการตามความถนัดส่วนตัวโดยเฉพาะกิจการร้านอาหาร ด้วยเหตุนี้ ประเภทของกิจการร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนจึงมีความหลากหลายมากเมื่อเทียบกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ในจำนวนร้านทั้งหมด 117 ร้าน สามารถจัดกลุ่มประเภทกิจการได้ 16 กลุ่ม ได้แก่ อาหาร (食品) ร้านทอง (金行) ยารักษาโรค (药品) ศิลปหัตถกรรม (艺术品) สินค้าเบ็ดเตล็ด (百货) เครื่องจักรกล (机械) เครื่องแต่งกาย (服装) วัสดุก่อสร้าง (建材) โรงงาน (工厂) ของใช้ในบ้าน (家用品) เครื่องเรือน (家具) ศาสนวัตถุ (宗教物) สิ่งพิมพ์ (印刷品) เครื่องใช้สำนักงาน (办公出版物) อุปกรณ์การเกษตร (农业) และที่พักอาศัย (住宅) ในจำนวนนี้ สามารถเรียงลำดับกิจการจากมากไป

ห้าน้อยสามอันดับ คือ กิจการสินค้าเบ็ดเตล็ด มี 22 ร้าน คิดเป็น 18.8% อันดับสอง คือ กิจการอาหาร 21 ร้าน คิดเป็น 17.95% อันดับสามคือ กิจการร้านทอง 16 ร้าน คิดเป็น 13.68% กิจการอื่นๆ แสดงในกราฟต่อไปนี้

กราฟที่ 4 แสดงประเภทของกิจการ

2. การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน

2.1 การวิเคราะห์โครงสร้างของชื่อร้านค้า จากการวิเคราะห์พบว่า ชื่อร้านภาษาจีนที่สำรวจ สามารถแบ่งได้สองแบบ คือ

2.1.1 โครงสร้างเดียว ชื่อร้านค้าประเภทนี้มีส่วนประกอบเพียงอย่างเดียว ได้แก่

(1) ใช้ชื่อคนเดียว ชื่อของชาวจีนประกอบด้วย แซ่ + ชื่อ

ดังนั้น ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนที่ใช้ชื่อคนอย่างเดียวเป็นชื่อร้าน จะประกอบด้วย แซ่และชื่อ จากการสำรวจพบว่า มีชื่อร้านที่ตั้งชื่อด้วยวิธีนี้มากที่สุด คิดเป็น 42.8 %

(2) ใช้คำบอกสถานที่อย่างเดียว วิธีการใช้ชื่อสถานที่อย่างเดียว ตั้งชื่อร้านพบไม่มาก เท่าที่พบมีการใช้ชื่อจังหวัดของไทย ชื่อเมืองของต่างประเทศ ชื่อประเทศจีนเป็นต้น จากการสำรวจพบวิธีการตั้งชื่อร้านค้าแบบนี้คิดเป็น 2.56%

(3) ใช้คำมงคลอย่างเดียว ชาวจีนโดยเฉพาะผู้ค้าขายยึดถือความเป็นมงคล เพราะเชื่อว่าจะทำให้กิจการค้าขายเจริญรุ่งเรือง คำมงคลที่นำมาตั้งชื่อร้านมักสื่อถึงการอวยพรให้กิจการค้าขายเจริญรุ่งเรือง เช่น ความเจริญ รุ่งเรือง เฟื่องฟู ร่ำรวย มั่งมี ยืนยง มั่นคง ราบรื่น ความสำเร็จ เป็นต้น จากการสำรวจพบว่า มีการใช้คำมงคลเป็นชื่อร้านค้ามากเป็นอันดับสองรองลงมาจากการใช้ชื่อคน คือ 16.24%

(4) ใช้วิธีการแปลอย่างเดียว การแปลในลักษณะนี้ใช้วิธีการทับศัพท์ เนื่องจากชาวจีนยุคแรกที่อยู่พหุเข้ามาในประเทศไทย ไม่รู้อักษรไทย ต้องฝึกฝนการพูดภาษาไทยเพื่อการดำรงชีพในสังคมไทย เมื่อมีเงินทุนตั้งร้าน และต้องการตั้งชื่อร้านภาษาไทยจึงใช้วิธีการทับศัพท์แบบทับเสียง คือ การเลือกอักษรจีนที่มีเสียงอ่านคล้ายกับเสียงภาษาไทย แต่ไม่มีความหมายใดๆ จากการสำรวจมีการใช้วิธีนี้ไม่มาก คิดเป็น 2.56%

ตัวอย่างชื่อร้านค้าภาษาจีนที่เป็นโครงสร้างเดียว นำเสนอในตารางต่อไปนี้

ชื่อร้านค้า	ความหมายภาษาจีน/ ความหมายภาษาไทย	ประเภทของคำ
黄锦昌Huáng Jīn chāng	หวง จิ้นชาง (ชื่อคน)	ใช้ชื่อคนอย่างเดียว
华城Huá Chéng	เมืองจีน	ใช้คำบอกสถานที่อย่างเดียว
繁华Fánhuá	เจริญ รุ่งเรือง	ใช้คำมงคลอย่างเดียว
有巴工亚来Yǒu bā gōng yà lái	เป็นคำทับศัพท์โดยใช้อักษรจีน เขียนเลียนเสียงภาษาไทยว่า อุปกรณ์อะไร ออกเสียงว่า โห่ย ปา กง ย่า หลาย ไม่มีความหมาย	ใช้คำทับศัพท์อย่างเดียว

1.1.1.2 โครงสร้างประกอบ ชื่อร้านค้าประเภทนี้มีส่วนประกอบของชื่อตั้งแต่สองส่วนขึ้นไป คือ ส่วนประกอบที่บังคับปรากฏ (+) และ ส่วนประกอบที่ไม่บังคับปรากฏ (±) ซึ่งส่วนประกอบทั้งสองอย่างนี้ หากมีสองส่วนขึ้นไป จะต้องเรียงลำดับตามโครงสร้างต่อไปนี้

±คำโฆษณา ±คำมงคล ±ชื่อสถานที่ ±ชื่อคน ±คำทับศัพท์ภาษาไทย ±ชื่อสินค้า ±รูปแบบของกิจการ ±ลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อร้านพบว่า ชื่อร้านที่เป็นโครงสร้างประกอบ จะมีวิธีการประกอบของแต่ละส่วนดังนี้

(1) ชื่อคนเป็นส่วนบังคับปรากฏ(+) และ ส่วนประกอบอื่นที่ไม่บังคับปรากฏ (±) เช่น ±คำโฆษณา ±คำมงคล ± ชื่อสถานที่ ± ชื่อคน ± คำทับศัพท์ภาษาไทย ±ชื่อสินค้า ±รูปแบบของกิจการ ±ลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ เป็นต้น จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่ามีชื่อร้านที่ตั้งชื่อด้วยวิธีการนี้ คิดเป็น 17.95% ตัวอย่างเช่น

ชื่อร้านค้า	ความหมายภาษาจีน/ ความ หมายภาษาไทย	โครงสร้างชื่อภาษาจีน
添成兴金行 Tiān Chéngxīng jīnháng	เทียมเซ่งเฮง + ทอง + ห้าง ห้างทองเทียมเซ่งเฮง	+ ชื่อคน ± ชื่อสินค้า ± ลักษณะของ สถานที่ประกอบกิจการ
陈顺盛家 私行 Chén Shùnsù shèng jiā sī háng	ตั้งชุ่นเส่ง + เครื่องเรือน + ห้าง ห้างเครื่องเรือนตั้งชุ่นเส่ง	+ ชื่อคน ± ชื่อสินค้า ± ลักษณะของ สถานที่ประกอบกิจการ
方俊发两合 公司 Fāng Jùn fā liǎng hé gōng sī	ฟางจวินฟา+หุ้นส่วน+บริษัท บริษัทหุ้นส่วนฟางจวินฟา	+ ชื่อคน ± รูปแบบของกิจการ ± ลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ

(2) ชื่อสถานที่ เป็นส่วนบังคับปรากฏ(+) และ ส่วนประกอบอื่นที่ไม่บังคับปรากฏ (±) เช่น ±คำโฆษณา ±คำมงคล ± ชื่อสถานที่ ± ชื่อคน ± คำทับศัพท์ภาษาไทย ±ชื่อสินค้า ±รูปแบบของกิจการ ±ลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ เป็นต้น จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่ามีชื่อร้านที่ตั้งชื่อด้วยวิธีการนี้ คิดเป็น 3.42% ตัวอย่างเช่น

ชื่อร้านค้า	ความหมายภาษาจีน/ ความหมายภาษาไทย	โครงสร้างชื่อภาษาจีน
乌汶巫东林 wūwèn Wū Dōnglín	อุบล+บูตังลิ้ม อุบลบูตังลิ้ม	+ชื่อสถานที่ ± ชื่อคน
广东面家Guǎng dōngmiàn jiā	กวางตุ้ง+บะหมี่+บ้าน บ้านบะหมี่กวางตุ้ง	+ชื่อสถานที่ ± ชื่อสินค้า ± ลักษณะ ของสถานที่ประกอบกิจการ
乌汶金万盛两合 公司 Wūwèn Jīn Wànshèng liǎnghé ōngsī	อุบล+จิบเซ่งเฮงหุ้น ส่วน+บริษัท บริษัทหุ้นส่วนจิบเซ่ง เฮงอุบล	+ชื่อสถานที่ ± ชื่อคน±รูปแบบของ กิจการ ± ลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ

(3) คำโฆษณา เป็นส่วนบังคับปรากฏ(+) และ ส่วนประกอบอื่นที่ไม่บังคับปรากฏ (±) เช่น ±คำโฆษณา ±คำมงคล ± ชื่อสถานที่ ± ชื่อคน ± คำทับศัพท์ภาษาไทย ±ชื่อสินค้า ±รูปแบบของกิจการ ±ลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ เป็นต้น จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า มีชื่อร้านที่ตั้งชื่อด้วยวิธีการนี้ คิดเป็น 0.85% ตัวอย่างเช่น

ชื่อร้านค้า	ความหมายภาษาจีน/ ความหมายภาษาไทย	โครงสร้างชื่อภาษาจีน
著名红烧猪脚 Zhùmíng hóngshāo zhūjiǎo	เลื่องชื่อ+ขาหมูน้ำแดง ขาหมูน้ำแดงเลื่องชื่อ	+คำโฆษณา± ชื่อสินค้า
群众大药房 Qúnzhòng dà yàofáng	มวลชน+ยา+ห้อง ห้องยาของมวลชน	+คำโฆษณา± ชื่อสินค้า ± ลักษณะ ของสถานที่ประกอบกิจการ

(4) คำทับศัพท์ภาษาไทย เป็นส่วนบังคับปรากฏ(+) และ ส่วนประกอบอื่นที่ไม่บังคับปรากฏ (±) เช่น ±คำโฆษณา ±คำมงคล ± ชื่อสถานที่ ± ชื่อคน ± คำทับศัพท์ภาษาไทย ±ชื่อสินค้า ±รูปแบบของกิจการ ±ลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ เป็นต้น จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่ามีชื่อร้านที่ตั้งชื่อด้วยวิธีการนี้ไม่มากนัก คิดเป็น 1.71% ตัวอย่างเช่น

ชื่อร้านค้า	ความหมายภาษาจีน/ ความหมายภาษาไทย	โครงสร้างชื่อภาษาจีน
安连山印务局 Ān Liánshān yìn wù jú	อันเหลียนซาน+สิ่งพิมพ์+โรง โรงพิมพ์อำนวยการ	+คำทับศัพท์ภาษาไทย±ชื่อสินค้า ±ลักษณะของสถานที่ประกอบ กิจการ
有巴工两合公司 Yǒu bā gōng liǎng hé gōng sī	โหย่วปากง+หุ้นส่วน+บริษัท บริษัทหุ้นส่วนอุปกรณ์	+คำทับศัพท์ภาษาไทย±รูปแบบ ของกิจการ ± ลักษณะของสถานที่ ประกอบกิจการ

(5) คำมงคล เป็นส่วนบังคับปรากฏ(+) และ ส่วนประกอบอื่นที่ไม่บังคับปรากฏ (±) เช่น ±คำโฆษณา ±คำมงคล ± ชื่อสถานที่ ± ชื่อคน ± คำทับศัพท์ภาษาไทย ±ชื่อสินค้า ±รูปแบบของกิจการ ±ลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการ เป็นต้น จากการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่ามีชื่อร้านที่ตั้งชื่อด้วยวิธีการนี้ คิดเป็น 11.97 % ตัวอย่างเช่น

ชื่อร้านค้า	ความหมายภาษาจีน / ความหมายภาษาไทย	โครงสร้างชื่อภาษาจีน
益丰隆金行 Yì Fēnglóng jīnháng	รุ่งเรืองเฟื่องฟู+ทอง+ห้าง ห้างทองรุ่งเรืองเฟื่องฟู	+คำมงคล ± ชื่อสินค้า ± ลักษณะ ของสถานที่ประกอบกิจการ

ชื่อร้านค้า	ความหมายภาษาจีน / ความหมายภาษาไทย	โครงสร้างชื่อภาษาจีน
益寿大药房 Yì shòu dà yào fáng	อายุวัฒนะ+ยา+ห้อง ห้องยาอายุวัฒนะ	+คำมงคล ± ชื่อสินค้า ± ลักษณะ ของสถานที่ประกอบกิจการ
万春药房 Wàn chūn yào fáng	หมื่นปี+ยา+ห้อง ห้องยาหมื่นปี	+คำมงคล ± ชื่อสินค้า ± ลักษณะ ของสถานที่ประกอบกิจการ

4.2.2 การวิเคราะห์ทางความหมายของชื่อร้าน จากการวิเคราะห์ความหมายของชื่อร้านค้าโดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของชื่อร้านภาษาจีนกับภาษาไทย พบว่า ความสัมพันธ์ของชื่อร้านทั้งสองภาษา แบ่งได้ดังนี้

4.2.2.1 เป็นคำเดียวกัน การตั้งชื่อร้านภาษาไทยและภาษาจีนให้มีความหมายเหมือนกันหรืออย่างเดียวกัน มีวิธีการสามแบบคือ

(1) ความหมายอย่างเดียวกัน ชื่อร้านทั้งสองภาษาอาจมีเสียงเหมือนกัน คล้าย หรือต่างกันได้ อาจใช้วิธีการทับศัพท์ หรือหาคำที่มีเสียงใกล้เคียงกันก็ได้ แต่ที่สำคัญคือ มีการแปลความหมายทั้งสองภาษาให้เหมือนกัน ส่วนใหญ่พบในชื่อร้านที่เป็นชื่อบุคคล เช่น

ชื่อร้านค้าภาษาจีน/ ชื่อร้านค้าภาษาไทย	ความหมายภาษาจีน	อธิบาย
李泰兴 Lǐ Tàixīng ไทยเจริญ	แซ่ + ชื่อ (ไทย - เจริญรุ่งเรือง)	ความหมายของชื่อร้านภาษาจีนและ ภาษาไทยเหมือนกัน มีบางส่วนออก เสียงเหมือนกัน
隆盛三 Lóng Shèngsān สามชัย	แซ่ + ชื่อ (รุ่งเรือง - สาม)	ความหมายของชื่อร้านภาษาจีนและ ภาษาไทยสอดคล้องกัน ออกเสียง คล้ายกัน

(2) ใช้อักษรไทยทับศัพท์เสียงอ่านภาษาจีนสำเนียงแต้จิ๋ว ชื่อร้านมีเสียงเหมือนกัน แต่ชื่อภาษาไทยไม่มีความหมาย เช่น

ชื่อร้านค้าภาษาจีน/ ชื่อร้านค้าภาษาไทย	ความหมายภาษาจีน	อธิบาย
王 原 记 Wáng Yuánjì เฮง่วนเกี	แช่ + ชื่อ (แหล่งกำเนิด - จดจำ)	ใช้อักษรไทยทับศัพท์เสียงอ่านภาษาจีนสำเนียงแต้จิ๋ว
方 信 昌 Fāng Xìnchāng ปังซิงเซียง	แช่ + ชื่อ (เชื่อ - รุ่งเรือง)	ใช้อักษรไทยทับศัพท์เสียงอ่านภาษาจีนสำเนียงแต้จิ๋ว

(3) ใช้อักษรจีนทับศัพท์เสียงอ่านภาษาไทย ชื่อร้านมีเสียงเหมือนกัน แต่ชื่อภาษาจีนไม่มีความหมาย

ชื่อร้านค้าภาษาจีน/ ชื่อร้านค้าภาษาไทย	ความหมายภาษาจีน	อธิบาย
有巴工亚来 Yǒu bā gōng yà lái อุปรณ์อะไหล	อักษรจีนไม่มีความหมาย	ใช้อักษรจีนทับศัพท์เสียงอ่านภาษาไทย
安连山印务局 Ān Lián shān yìn wù jú อ้านวยสารการพิมพ์	คำทับศัพท์ภาษาไทย + การพิมพ์	ใช้อักษรจีนทับศัพท์เสียงอ่านภาษาไทย แล้วตามด้วยชื่อ กิจการ

4.2.2.2 มีเสียงหรือความหมายบางส่วนเกี่ยวข้องกัน ชื่อร้านประเภทนี้ เจ้าของร้านพยายามหาคำภาษาไทยที่มีเสียงใกล้เคียงกับเสียงภาษาจีน และมีความหมายที่เป็นมงคล อาจมีความหมายตรงหรือไม่ตรงกับภาษาจีนก็ได้

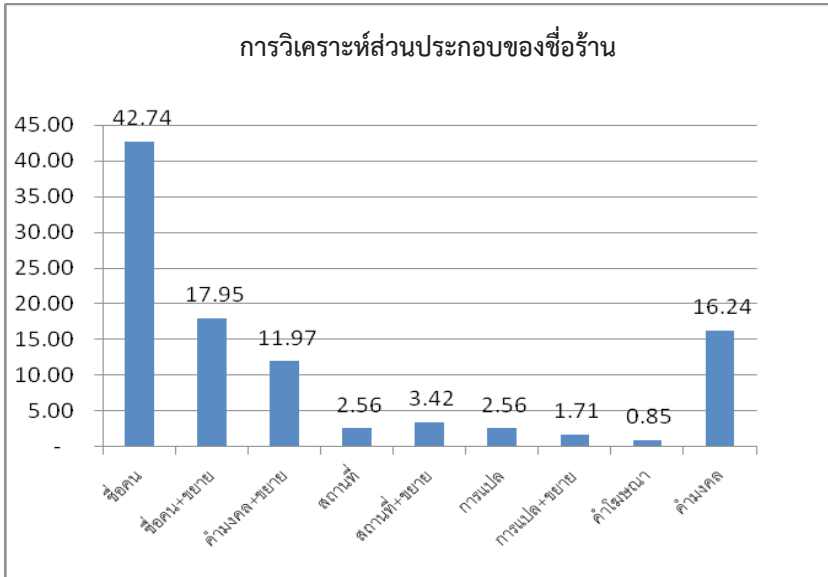
ตัวอย่างเช่น

ชื่อร้านค้าภาษาจีน/ ชื่อร้านค้าภาษาไทย	ความหมายภาษาจีน	อธิบาย
李成财Li Chéngcái ชัยเสรี	แซ่ + ชื่อ (สำเร็จ - ร่ำรวย)	ใช้วิธีการอ่านคำจากขวาไปซ้าย แล้วหาคำภาษาไทยและภาษาจีน ให้มีเสียงคล้ายกัน แต่ความหมาย ไม่ตรงกัน
泰盛Tài Shèng ชัยสิน	ไทย + รุ่งเรือง	เสียงภาษาไทยและภาษาจีน คล้ายกัน แต่ความหมายไม่ตรงกัน

4.2.2.3 ไม่เกี่ยวข้องกัน ชื่อร้านประเภทนี้ ทั้งเสียงและความหมาย
ของชื่อร้านทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาจีนไม่มีความเกี่ยวข้องกัน ตัวอย่างเช่น

ชื่อร้านค้าภาษาจีน/ ชื่อร้านค้าภาษาไทย	ความหมายภาษาจีน	อธิบาย
环球Huán qiú ปริตตินต์	รอบโลก	ชื่อภาษาไทยของเจ้าของร้านคือ ปริดี ทำกิจการเกี่ยวกับเครื่องยนต์
徐侨明Xú Qiónmíng รวมโชค	แซ่ + ชื่อ (ผู้อพยพ - สว่าง)	ชื่อภาษาไทยและภาษาจีนทั้งเสียง และความหมายไม่เกี่ยวข้องกัน

สรุปผลการวิเคราะห์ซื้อร้านค้าในหัวข้อ 4.2 แสดงในกราฟที่ 5 ต่อไปนี้

กราฟที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ซื้อร้านค้า

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลซื้อร้านค้าภาษาจีนในเขตอำเภอเมืองอุบลราชธานี และอำเภวารินชำราบทั้งหมด บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ประกอบธุรกิจที่ชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุดและมีกิจการที่หลากหลายมากที่สุด โดยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากสถานที่จริง ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลปฐมภูมิจากคำบอกเล่าของเจ้าของกิจการ จึงเชื่อได้ว่าเป็นข้อมูลที่แท้จริง ทั้งยังครบถ้วนสมบูรณ์ ส่วนข้อมูลที่ไม่ปรากฏเป็นส่วนที่เจ้าของข้อมูลไม่สะดวกที่จะเปิดเผยหรือไม่ทราบ

ผลการศึกษสามารถสำรวจซื้อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีนได้ทั้งหมด

117 ชื่อ สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนี้

1.การสำรวจเกี่ยวกับชาวไทยเชื้อสายจีน ผลการศึกษาพบว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนมีทั้งหมด 40 ตระกูลแซ่ โดย แซ่ตั้ง (陈Chén) มีจำนวนมากที่สุด ถิ่นฐานเดิมของบรรพบุรุษคือพื้นที่ทางตอนใต้ของประเทศจีนได้แก่ เมืองซัวเถา มณฑลกว่างตุง เมืองเฉาโจวหรือแต้จิ๋ว มณฑลกว่างตุง พื้นที่อื่นๆของมณฑลกว่างตุง และเมืองไห่หนานหรือไหหลำ ระยะเวลาที่มีการก่อตั้งกิจการมากที่สุดในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2525 กิจการค้าขายที่นิยม คือ ร้านค้าสินค้าเบ็ดเตล็ด

2.การวิเคราะห์ชื่อร้านค้าของชาวไทยเชื้อสายจีน ได้วิเคราะห์สองประเด็น คือ โครงสร้าง และความหมายของชื่อร้าน ผลการศึกษาสามารถสำรวจร้านค้าได้ทั้งหมด 117 ชื่อ โครงสร้างของชื่อร้านแบบที่นิยมมากที่สุด คือ โครงสร้างแบบมีส่วนประกอบเดียว โดยมีการใช้ชื่อบุคคลเป็นชื่อร้านค้ามากที่สุด ส่วนการวิเคราะห์ทางความหมายพบว่า ชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทยส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน โดยใช้กลวิธีการแปล การทับศัพท์ และการหาค่าที่มีเสียงคล้ายกัน

การศึกษาค้นนี้สะท้อนให้เห็นว่า ชาวไทยเชื้อสายจีนให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาในการตั้งชื่อร้านค้าทั้งชื่อร้านภาษาจีนและภาษาไทย สิ่งสำคัญที่ปรากฏในชื่อร้านคือ ความเป็นมงคลต่อการค้าขาย ได้แก่ ความเจริญรุ่งเรือง เฟื่องฟู ร่ำรวย มั่งมี ยืนยง มั่นคง ราบรื่น และความสำเร็จ

บรรณานุกรม

- กรรณิกา ธรรมวัตี.(2534) **วิเคราะห์ชื่อหมู่บ้านในจังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. การศึกษา (ภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กาญจนา อุปัญญา.(2549) **การศึกษาภาษาที่ใช้ในการเรียกชื่อไม้ดอกไม้ประดับที่ปรากฏในพจนานุกรมและสารานุกรม**. ปริญญาโท(ศศ.ม.(ภาษาไทย)) มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จรรยาศรี มูลสวัสดิ์. (2535) **การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของชาวล้านนาในจังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จันทร์กมล สติรวาณิชย์. (2547) **เปรียบเทียบการตั้งชื่อธุรกิจการค้าสองช่วงเวลาในอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. (ภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ชมพูทศ โพธิ์ทองคำ.(2541) **การตั้งชื่อของชาวกะเหรี่ยงโป ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี**.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.
- เดชพัฒน์ อรรถสาร.(2537) **กระบวนการการตั้งชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. นิเทศศาสตร์ (การสื่อสารมวลชน) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี กุลละวณิชย์.(2535) **ชื่อหมู่บ้านในมณฑลทลวงสีและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย**.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปานทิพย์ มหาไตรภพ.(2545) **นามสกุลพระราชทานในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว : การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

เปี่ยมสุข ตันวิบูลย์.(2543) **การศึกษาชื่อเรือพระราชพิธี**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.

ศิลปศาสตร์ (จารึกภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

น้องนุช มณีอินทร์.(2543) **การปรับเปลี่ยนของชื่อหมู่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่**.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. อักษรศาสตร์ (ภาษาศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เมฆม สอดส่องกุลและธีรวิทย์ กาปัญญา.(2555) **นามานุกรมธุรกิจชาวไทย**

เชื้อสายจีนในจังหวัดอุบลราชธานี.อุบลราชธานี:โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

อุบลราชธานี

พนมอร บุญคง.(2537) **วัฒนธรรมที่ปรากฏในประวัติชื่อบ้านในเขตอำเภอ นครไทย**

จังหวัดพิษณุโลก.วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. การศึกษา (ภาษาไทย) บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ภคินี แสงสว่าง.(2545) **การศึกษาชื่อร้านค้าธุรกิจของคนไทยเชื้อสายจีนตามแนว**

ภาษาศาสตร์ : กรณีศึกษาเขต สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์

มหาบัณฑิต. ศิลปศาสตร์ (ภาษาศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล .

รัช ศิริพัฒน์นาวัน.(2544) **การตั้งชื่อของคนไทย**.วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์

มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วงเดือน คัยนันท์.(2547) **การตั้งชื่อพันธุ์ไม้มงคลในภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์มหา

บัณฑิต. อักษรศาสตร์ (ภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิยะดา จงบรรจบ. (2533) **การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า**.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ศิลปศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์.

รติการณ สุขเกษม.(2544) **ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้าภายในเขตเทศบาล**

นครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.

(ภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- ลัดดาวัลย์ คีรีเมฆ. (2541) **แนวนิยมในการตั้งชื่อร้านค้าในเขตเทศบาลนครขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ ทวีสิทธิ์.(2546) **การปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ความเป็นจีนของชาวไทยเชื้อสายจีนในบริบทของ องค์การประชาสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์จีน : ศึกษากรณีองค์กรในจังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มานุษยวิทยา (มานุษยวิทยา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทร แก้วพัตร.(2546) **การตั้งชื่อเพลงลูกทุ่งระหว่างปี พ.ศ. 1540 - 2545**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. อักษรศาสตร์ (ภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางคณา แก้วน้ำดี.(2535) **การแปรของคำเรียกชื่อพืชกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยถิ่นและภาษาไทยถิ่นย่อย**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. อักษรศาสตร์ (ภาษาศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพินท์ ศิริพงษ์.(2538) **ชื่อหมู่บ้านในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ศิลปศาสตร์(ไทยคดีศึกษา-เน้นมนุษยศาสตร์)บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.